

ODRŽANO PREDAVANJE O POGINULIM SAMOBORCIMA U I SVJETSKOM RATU

1914.-1918. GODINE

Ispred naše Udruge prisutnih 50-tak zainteresiranih slušatelja kao i predavača pukovnika Nikolu Tominca pozdravio je Stjepan Črnjak kao organizator.

Uvodničar i organizator inž. Stjepan Črnjak

Nikola Tominac je umirovljeni pukovnik HV iz Domovinskog rata, naš suborac na novljanskoj bojišnici i zapovjednik 53. Bojne HV Dugo selo. Zadnjih 10-tak godina intenzivno se bavi proučavanjem hrvatske povijesti sa težištem na obrani austrougarske vojske u I svjetskom ratu.

Puno truda je uložio zadnjih godina u obilazak kako bojišta u Karpatima i Galiciji, te na zapadnom bojištu na Soči analizirajući učešće hrvatskih boraca. Bili su raspoređeni u tri divizije: 7.pješaka divizija Osijek, 36.pješaka divizija Zagreb i 42.Domobranska pješaka divizija. U njih su uključeni borci u 16.Bjelovarskoj pukovniji, 70.Petrovaradinska pukovnija, 78.Osječka pukovnija i 79.pukovnija Otočac zvađa „Jelalićevci“ 57.sisačkoj pukovniji, 53. Zagrebačkoj I 26. I 96.karlovačkoj pukovniji u kojoj je bilo većinom hrvatskih boraca.

Na strani Atlante (Rusija, Francuska, Britanija, Italija, SAD, Rumunjska, Srbija) bilo je mobilizirano 42 milijuna ljudi a imali su 22 milijuna gubitaka (5.152.115 poginulih).

Na strani središnjih sila (Njemačko carstvo,Austrougarska,Osmansko c. i Bugarska) učestvovalo je 22.850.000 ljudi , a imali su ukupno 15.404.477 gubitaka(3.386.200 poginulih)

Galerija hrvatskih junaka.

Ivan Kogoj

pješak 17. ljubljanske pješačke pukovnije. Rodjen je u posestrimi Kranjskoj, no doselio se s ocem svojim u ubavi naš Samobor, gdje je polazio škole i zavolio Hrvatsku kao drugu si domaju. Odmah prvih dana mobilizacije pošao je k svojoj pukovniji te vesela srca pošao na bojište. Za velikih bitki kod Krasnika u Galiciji, koje su trajale tamo od 20. kolovoza, pogodi ga ubojito tane ravno u srce junacko dne 26. kolovoza prošle godine. Njegov ga je drug četovodja podigao sa zemlje, no još je izrekao divne riječi: „Ne žalim, što umirem za kralja i dom, tek me boli, što umirem daleko od domovine i roditelja u tuđoj zemlji.“ A bile su mu tekur 24 godine.

Galerija hrvatskih junaka.

Marko Pintarić

doknadni pričuvnik 53. pješačke pukovnije, pošao je u boj već prvih dana. Prvi puta bio je ranjen pušanim tanetom kod Loznice u bedro desne noge. Ozdravivši, pošao je ponovno u bojnu prugu, te je od šrapnela ranjen u lijevu nogu. Prevezen je u bolnicu u Kozluk u Bosni, gdje je nastupilo otrovanje krvi i on je nakon teškoga bolovanja podlegao rani. — Dne 31. listopada bje pokopan u Kozluku. Mladi je junak rodom iz ubavoga našega Samobora, gdje je sproveo mladi si višek, a kad je odjeknula bojna trublja, pošao je radostno u boj, da žrtvuje mladi si život za kralja i domovinu.

Galerija hrvatskih junaka.

Leo Mahović

pošao je na glas trublje veselo na bojno polje, da se bije protiv dušmanina kralja i domovine. Bio je sobollikar u Samoboru, a na bojište je pošao kao vodnik pučkih ustaša sa 27. domobranskom pješačkom pukovnijom. U mjesecu rujnu prošle godine pogodilo ga je ubojito tane i on pade kao junak. Bio je dobar Hrvat, te ga je u Samoboru sve cijenilo. Društven čovjek, kakav je bio pokojni Mahović, bio je rado svagdje vidjen. U njemu gubi samoborski „Sokol“ dobroga člana fanfaraša, a pjevačko društvo „Jeka“ u Samoboru revnoga pjevača, te svi teško osjećaju gubitak svoega dobroga druga i prijatelja.

neki od poginulih

Samoboraca.

poznata samoborska imena

Prikazane su i neke fotografije, te biografije poginulih samoboraca o kojim žrtvama na žalost u samoborskim povijesnim knjigama ima vrlo malo podataka. U Župnim knjigama na žalost nema upisanih imena poginulih iz tog vremena, jer tu nisu pokopani.

Zahvaljujemo se na trudu našem suborcu pukovniku Nikoli Tomincu koji nam je u ograničenom vremenu iznio mnogo podataka. Bilo bi za očekivati da se u istraživanju o učesnicima I Svjetskog rata sa područja Samobora pozabave samoborski povjesničari.